

Dosarul nr. 1-63/2026
1-26041952-48-1-02042026

SENTINȚĂ
în numele Legii

22 septembrie 2026
Judecătoria Strășeni (sediul central)
Președinte de ședință,
Judecătorul
Grefier
Cu participarea
Procurorului
Avocatului

mun. Strășeni

Iana Talmaci
Natali Botea

Cezar Țaca
Daniela Hedeia

a examinat în ședință de judecată publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în privința lui:

Șevcenco Dina *****, născută la *****, IDNP *****, originar din ***** și domiciliată în *****, studii medii, nesupusă milotar, căsătorită, trei copii minori la întreținere, neangajată în câmpul muncii, anterior condamnată, fără antecedente penale, moldoveancă, cetățean a Republicii Moldova, -

În săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.325 alin.(1) Cod Penal,
Perioada examinării cauzei în instanța de judecată: 02.04.2026-22.09.2026.
Procedura de citare legală executată;

a c o n s t a t a t :

Șevcenco Dina *****, la 24 februarie 2026, aproximativ la ora 18:20 min., conducând automobilul de marca „Opel” model „Tigra” cu n/i *****, pe traseul M-5 km.248+500 m, în proximitatea localității Roșcani, raionul Strășeni, a fost stopată de către ofițerii Secției de escorta și misiuni speciale ai „Inspectoratului National de Securitate Publica” al IGP al MAI, Bînzari Dorin și Leonti Adrian, care la acel moment se aflau în exercițiul funcției activând la prevenirea accidentelor rutiere și asigurarea respectării regulilor de securitate a circulației rutiere, cu automobilul de serviciu de marca „Skoda” model „Kodiaq” cu n/i MAI 9978, conform dislocației de repartizare a forțelor stabilite pentru ziua respective, pe traseul „M-5 Codreanca”.

În continuarea acțiunilor sale ilegale, **Șevcenco Dina**, acționând cu intenție directă, îndreptată spre atingerea scopului infracțional, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea consecințelor, cunoscând cu certitudine ca poliția este o instituție publică specializată a statului, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, iar polițistul este un funcțional public cu statut special, persoana publică în sensul art. 123 alin.(2) din Codul penal, care, în virtutea funcției deținute are sarcina de a executa măsuri de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor atribuite poliției conform legii, să desfășoare potrivit competenței activități de constatare a infracțiunilor și contravențiilor, să aplice sancțiuni contravenționale potrivit legii etc., conștientizând ca orice promisiune, oferire

sau dare personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice a unor bunuri sau avantaje sub orice forma, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, constituie infracțiune, aflându-se în nemijlocită apropiere de locul unde a fost stopată de către angajații de poliție, urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, pentru conducerea mijlocului de transport fără deținerea dreptului de a conduce vehicule, în pofida faptului ca de mai multe ori a fost avertizată în mod verbal de către colaboratorii poliției de patrulare, despre răspunderea penală pe care o poartă coruptorul pentru: promisiunea, oferirea sau darea, unei persoane publice a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, ignorând cerințele legale din partea polițiștilor, de a nu oferi careva recompense ilicite acestora, acționând cu intenție directă, din propria inițiativă, a promis, a oferit, și a dat personal ofițerilor de patrulare mijloace bănești ce nu li se cuvin în suma de 50 euro, care potrivit ratei oficiale de schimb a Băncii Naționale a Moldovei, la ziua comiterii infracțiunii constituia suma de 1 010 lei, bani, pe care dansa i-a plasat în buzunarul drept din fata al scurtului polițistului Dorin Bînzari, în scopul determinării acestuia, să ignore atribuțiile de serviciu și să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției deținute, astfel încât să nu-i întocmească procesul - verbal cu privire la contravenție, în baza art.231 alin.(2) din Codul contravențional, pentru faptul conducerii vehiculului cu inculcarea regulilor privind dreptul de a conduce vehicule, adică, conducerea vehiculului fără deținerea dreptului de a conduce vehicule.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Șevcenco Dina**, a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal - coruperea activă, adică, promisiunea, oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta și pentru o altă persoană, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

În ședința preliminară, **Șevcenco Dina** fiind asistat de apărătorul său Hedeș Daniela au înaintat instanței cerere prin care și-a recunoscut total și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriul, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.

Șevcenco Dina fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că la data de 24.02.2026 se deplasa pe traseul Bălți-Chișinău la volanul automobilului Opel Tigra, până la intersecția spre mun. Strășeni, locul exact nu ține minte, a fost stopată de colaboratorii poliției. Ea a prezentat buletinul de identitate și pașaportul tehnic a mașinii, permis de conducere nu avea și nici nu îl deține. Polițiștii au început să documenteze cazul și în momentul când pregăteau actele, ea a pus 50 Euro în buzunar la unul din ei. După care ei au spus să aștepte în mașină. În scurt timp a venit alt echipaj de poliție, care a documentat faptul transmiterii banilor.

A menționat că, îi pare rău de cele comise. O să fie în stare să achite amenda, dacă va fi stabilită această pedeapsă.

Analizând declarațiile lui **Șevcenco Dina**, depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.

Apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de judecată conchide că, vinovăția lui **Șevcenco Dina** în săvârșirea faptei imputate și-a găsit confirmare în ședința de judecată, atât prin recunoașterea vinovăției de către înșăși inculpat, cât și din probele administrate la faza de urmărire penală prezentate de către acuzatorul de stat și recunoscute de către acesta, după cum urmează:

- **Declarațiile martorului Bînzari Dorin**, care a declarat că, la 24.02.2026, la ora 15:00 minute, a intrat în serviciul de patrulare „SEMS”, conform graficului, pe traseul „M-5”, cu automobilul de serviciu de model „Skoda Kodiaq”, cu numărul de înmatriculare MAI 9978, împreună cu colegul sau, comisarul Leonti Adrian, serviciul fiind încheiat la 24.02.2026, ora 23:30 minute, conform aceluiași grafic. La 24.02.2026, aproximativ la ora 18:20 minute, pe traseul „M-5, km 249+500 m”, activând la prevenirea accidentelor rutiere și pentru respectarea regulilor de circulație de către conducătorii auto, a fost stopată o unitate de transport de model „Opel Tigra”, cu numărul de înmatriculare *****. Apropiindu-se de unitatea de transport, s-a prezentat și a solicitat actele automobilului pentru control. Conducătorul auto, identificat ca fiind o doamnă, a coborât din automobil, comunicând că nu deține permis de conducere, prezentând doar actele automobilului, fiindu-i solicitat și un act de identitate. În urma verificării buletinului de identitate, șoferița s-a dovedit a fi Șevcenco Dina, născută la *****, domiciliată în raionul Anenii Noi, satul Chetrosu. Acesteia i-a fost adusă la cunoștință inculcarea comisă conform Codului contravențional, însă dânsa, solicită o altă cale de soluționare a încălcării depistate. A preîntâmpinat-o despre răspunderea penală conform prevederilor art.324 - 325 Cod penal, ce ține de darea de mită angajaților cu statut special. Totodată, i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile. Ulterior, conducătoarea auto s-a apropiat în spatele automobilului de serviciu lângă dânsul, solicitându-i în mod repetat să nu-i fie întocmit proces-verbal și să nu fie ridicat automobilul, fund avertizată ca acțiunile sale sunt interzise de lege. Tot atunci, conducătoarea auto a pus în buzunarul drept din față al scurtei acestuia mijloace bănești, iar ulterior el a scos din buzunar mijloacele bănești și le-a plasat lângă actele automobilului, în portbagajul automobilului de serviciu cu numărul de înmatriculare MAI 9978, care era iluminat, observând o bancnotă cu nominalul de 50 euro, după care a apelat imediat serviciul 112, solicitând COUP Strășeni pentru documentarea cazului. (f.d.16-17)

- Declarațiile **martorului Leonti Adrian**, care fiind audiat a depus declarații identice cu cele ale colegului său, Bînzari Dorin.

- **Declarațiile martorului Nastas Alexandru**, care a declarat ca, o cunoaște pe Dina Șevcenco din anul 2022, pe când activa în calitate de șofer în taxi, nu sunt rude, ci doar cunoscuți. La 24.02.2026, seara aproximativ la ora 19:00 minute, a fost telefonat de către Dina Șevcenco care l-a rugat să se apropie pe traseul „M-5” (betonca) din raionul Strășeni, pentru a lua automobilul ei de model „Opel”, totodată comunicându-i despre faptul că a fost stopată de către un echipaj al poliției și este documentată pentru faptul că nu deține permis de conducere. Astfel, el a luat un taxi și s-a deplasat la locul indicat, unde a ajuns aproximativ în 30 minute. Între timp iarăși a fost apelat de către ultima care i-a comunicat că va fi documentată și pentru faptul că a încercat să-l corupă pe angajatul poliției prin faptul că i-a pus în buzunarul de la scurta 50 Euro. Când a ajuns la fața locului, a observat că automobilul ei prezintă defecțiuni tehnice și nu putea să se deplaseze cu el, astfel, a chemat un evacuator. Totodată a discutat cu angajații poliției din cadrul INST, care i-au confirmat ceea ce i-a povestit și Șevcenco Dina prin intermediul telefonului. El le-a urat succes și a plecat înapoi. Preventiv a scris o recipisă precum ca preia automobilul Dinei pentru a-l duce la domiciliul acesteia. A menționat ca, când a ajuns pe acel traseu, careva mijloacele bănești nu a observat și acolo era doar echipajul INSP. Șevcenco Dina i-a comunicat personal în cadrul discuției, că a dorit să nu-i fie întocmit procesul-verbal contravențional și să nu-i fie ridicat automobilul, iar pentru aceasta a dat acei 50 Euro. (f.d.58-60)

- **Procesul-verbal de cercetare la fața locului**, cu anexa planșa fotografică, acțiune procesuală efectuată la 24.02.2026, prin intermediul căreia în portbagajul automobilului de

serviciu de model „SKODA Kodiaq” cu numărul de înmatriculare MAI 9978, care staționa pe traseul „M-5 km 248+500 m” raionul Strășeni, a fost depistată și ridicată o bancnotă cu nominalul de 50 euro, cu seria și numărul ED.3005355949, bani care au fost plasați de către Șevcenco Dina, în buzunarul drept față al scurtei angajatului poliției Bînzari Dorin, în scopul determinării polițiștilor să ignore atribuțiile de serviciu și să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției deținute. (f.d.5-10)

- **Procesul - verbal de cercetare, acțiune procesuală efectuată 19.03.2026** prin intermediul căreia au fost supuse examinării următoarele acte în copii autentificate: Extrasul din ordinul nr.425 ef. din 30.09.2021, privind numirea în funcție prin promovare a ofițerului de patrulare Leonti Adrian; Extrasul din ordinul nr. 132 ef. din 26.03.2024, privind numirea în funcție prin transfer a ofițerului de patrulare Bînzari Dorin; Adrian; Copiile autentificate ale fiselor de post; Copia autentificată a Dislocației privind repartizarea forțelor; Copia procesului - verbal cu privire la contravenție Seria MAI07 Nr.238683, din 24.02.2026, întocmit pe numele Dinei Șevcenco; Copia obligațiune de păstrare a mijlocului de transport; Copia extras GPS privind localizarea mijloacelor transport în timpul documentării. (f.d.51-52)

- **Procesul-verbal de cercetare, acțiune procesuală efectuată la 19.03.2026**, prin intermediul căreia a fost supus examinării purtătorul de informații de tip CD-R, asupra căruia este înscrisă secvența video fixată la 24.02.2026, în jurul orei 18:16 minute, în care sunt redată discuțiile ce au avut loc între Șevcenco Dina cu ofițerii de patrulare referitor la coruperea lor, pentru a nu-și îndeplini activitățile de serviciu și a nu-i întocmi proces-verbal cu privire la contravenție în baza art.231 alin.(2) Cod contravențional. (f.d.55-56)

- **Raportul de constatare tehnico-științifică nr. CNA_AA001160 din 17.03.2026**, în concluzia căruia este stipulat ca, bancnota cu valoarea nominală de 50 Euro, cu seria și numărul ED3005355949, care a fost ridicată la 24.02.2026 prin proces-verbal de cercetare la fața locului, corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice. (f.d.3-33)

În baza probelor cauzei, instanța de judecată consideră stabilită pe deplin vina lui **Șevcenco Dina** în comiterea infracțiunii înscrinate, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 325 alin. (1) Cod Penal, coruperea activă, adică, promisiunea, oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta și pentru o altă persoană, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată ca și nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Conform art. 6 alin. (1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) Cod Penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță.

Conform art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Astfel, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Astfel, instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe, la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La caz, norma art. 325 alin. (1) Cod penal, sancționează fapta de promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia.

Prin *corupere activă* se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acord, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Obiectul juridic al infracțiunii de corupere activă îl reprezintă relațiile sociale referitoare la activitatea de serviciu, activitate a cărei bună desfășurare este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere asupra funcționarilor publici.

Conform art. 2 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcție publică reprezintă un ansamblu de atribuții și obligații stabilite în temeiul legii în scopul realizării prerogativelor de putere publică, iar funcționarul public este persoana fizică numită, în condițiile prezentei legi, într-o funcție publică.

Potrivit art. 2 din legea RM nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin funcționar public cu statut special se înțelege persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini ce țin de competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare; prin noțiunea de funcție publică cu statut special – ansamblu de atribuții și responsabilități ale funcționarului public cu statut special stabilite în vederea realizării competențelor specifice entității din care face parte.

Potrivit art. 385 alin. (1) și (2) CC agentul constator este reprezentantul autorității publice care soluționează, în limitele competenței sale, cauza contravențională în modul prevăzut de prezentul cod. Este desemnat ca agent constator funcționarul din autoritățile indicate la art.400- 423/10, împuternicit cu atribuții de constatare a contravenției și/sau de sancționare.

Potrivit art. 400 alin. (2) CC sunt în drept să examineze cauze contravenționale și să aplice sancțiuni în limitele competenței funcționarii publice cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile poliției și sunt împuterniciți cu asemenea atribuții conform fișei postului. Nomenclatorul funcțiilor și al competențelor de examinare a cauzelor contravenționale și de aplicare a sancțiunilor se aprobă prin ordinul ministrului afacerilor interne.

Potrivit prevederilor art. 123 alin. (1) Cod penal, prin persoană cu funcție de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea

exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice.

Aliniatul (2), aceluiași articol prevede că, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Potrivit prevederilor art. 31 alin.(3) al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul este funcționar public cu statut special.

În sensul prevederilor enunțate, angajații serviciului de patrulare al Inspectoratului Național de Poliție al Inspectoratului General de Poliție, fiind funcționari publici cu statut special, întrunesc condițiile persoanelor publice, aflate în exercițiul funcției.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ prin următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin. Ca și în cazul promisiunii, inițiativa oferirii aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului.

De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu contează dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către persoana care corupe. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară.

În speță, *latura obiectivă* s-a realizat prin acțiuni active din partea lui Dina Șevenco, manifestate prin oferirea, personal, angajaților serviciului de patrulare al Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General de Poliție, de mijloace bănești în sumă de 50 Euro, ce nu li se cuvin, pentru ca ultimii, contrar obligațiilor și atribuțiilor ce le revin în calitate de ofițeri de patrulare, să nu documenteze cazul, conform legislației în vigoare și anume, să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă, adică făptuitorul își dă seama și oferă bunuri unui funcționar, pentru ca ultimul să acționeze într-un mod anumit în favoarea sa, contrar atribuțiilor legale.

Infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a recompensei ilicite.

Prin *promisiune* se înțelege angajamentul sau obligația asumată de corupător față de persoana publică. Promisiunea se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil, poate fi expresă sau implicită ori chiar aluzivă.

Oferirea presupune prezentarea obiectului coruperii printr-o acțiune reală. Ca și în cazul promisiunii, inițiativa oferirii aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) Cod penal, nu contează dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către persoana care corupe. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală. Oferirea poate fi precedată de promisiune, dar, într-un asemenea caz, infracțiunea se

consumă odată cu formularea promisiunii, oferirea constituind fapt epuizat. Totuși, reieșind din materialitatea faptei, oferirea deja presupune o promisiune.

Darea se realizează prin transmiterea efectivă a obiectului coruperii către persoana publică. Darea implică în mod necesar acțiunea corelativă de primire a foloaselor necuvenite și este un act bilateral.

Pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 325alin. (1) Cod penal, în modalitatea de *dare*, nu contează dacă inițiativa săvârșirii infracțiunii a apărut corupătorului sau persoanei corupte dacă foloasele necuvenite au fost date din propria inițiativă a corupătorului sau acesta a cedat solicitărilor persoanei publice.

Pentru existența coruperii active, trebuie să existe o remunerație ilicită care poate consta în bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă.

Remunerația ilicită sub formă de *bunuri*, urmează să fie interpretată în acord cu art. 455 Cod civil. Astfel, bunuri sânt toate lucrurile susceptibile apropierei individuale sau colective și drepturile patrimoniale. Remunerația ilicită sub formă de *servicii*, presupune activități, altele decât cele din care rezultă produse, realizate în vederea satisfacerii necesităților coruptului sau unei persoane apropiate acestuia, cum ar fi: serviciile de transport, de turism, de asigurări, de comunicație, de instruire, serviciile juridice, de asistență medicală, de publicitate, etc.. Remunerația ilicită sub formă de *privilegii* presupune o scutire de obligații (către stat) ori, după caz, oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. În final, remunerația ilicită sub formă de *avantaje* reprezintă un folos, o favoare având o natură patrimonială sau nepatrimonială, care ameliorează necuvenit situația în raport cu cea pe care coruptul o avusese înaintea comiterii infracțiunii, cum ar fi: premii, vacanțe, împrumuturi de bani fără dobândă, accelerarea tratării unui bolnav, perspective mai bune în carieră etc..

Subiect al infracțiunii de corupere activă poate fi orice persoană fizică responsabilă ce a împlinit vârsta de 16 ani. În speță, Dina Șevcenco la momentul comiterii infracțiunii avea vârsta de 43 ani.

În baza probelor administrate, instanța constată că vinovăția inculpatei Șevcenco Dina ***** este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil, iar acțiunile acesteia se încadrează în baza art. 325 alin. (1) Cod penal – coruperea activă, manifestată prin oferirea personală unei persoane publice a unor bunuri care nu i se cuvin, pentru ca aceasta să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunilor comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia.

Ținând cont de prevederile art. 26, 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respective.

La adoptarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, în conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este obligată să soluționeze, existența circumstanțelor care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului.

La individualizarea pedepsei, instanța va aplica criteriile generale prevăzute de art. 7 și art. 75 Cod penal.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Penal la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de

circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La individualizarea pedepsei, instanța ține seama de natura infracțiunii, de valoarea redusă a bunului oferit – 50 euro, de scopul urmărit, constând în evitarea documentării unei contravenții, de faptul că remunerația ilicită nu a fost acceptată de persoana publică, de recunoașterea integrală și necondiționată a faptelor, de regretul exprimat, precum și de situația familială a inculpatei, care are la întreținere trei copii minori. Totodată, instanța are în vedere necesitatea prevenirii faptelor prin care se urmărește împiedicarea exercitării legale a atribuțiilor persoanelor publice.

Raportând aceste împrejurări la limitele pedepsei rezultate din aplicarea art. 80¹ alin. (1) Cod penal, instanța apreciază că amenda în mărime de 600 unități convenționale este proporțională cu gravitatea concretă a faptei, corespunde situației personale a inculpatei și este suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal. În conformitate cu art. 76 Cod penal, circumstanțe care ar atenua răspunderea penală a lui Șevcenco Dina ***** instanța de judecată nu a stabilit.

Cu referire la gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, instanța de judecată reține că infracțiunea săvârșită de **Șevcenco Dina** ***** face parte, potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, din categoria infracțiunilor ușoare și pentru săvârșirea căreia legea prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

Astfel, în ceea ce privește aplicarea pedepsei față de **Șevcenco Dina** ***** instanța de judecată luând în vedere personalitatea acesteia se va ghida de criteriile ce asigură aplicarea față de ea a unei pedepse echitabile, legale și individualizate.

Potrivit prevederilor art. 80¹ din Codul Penal este indicat că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului.

În conformitate cu art. 364¹ Cod procedura penală, stipulează că până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecarea cauzelor penale privind infracțiunile pentru care legea prevede pedeapsa cu detențiune pe viață nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

În cadrul ședinței preliminare sau până la începerea cercetării judecătorești, instanța îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, apoi acordă cuvântul procurorului, părții vătămate și celorlalte părți asupra cererii formulate.

Instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă

că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

În caz de admitere a cererii, președintele explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă și întreabă partea civilă, partea civilmente responsabilă dacă propun administrarea de probe, după care instanța procedează la dezbateri judiciare. Dezbaterile judiciare se compun din discursurile procurorului, apărătorului și inculpatului, care pot lua încă o dată cuvântul în formă de replică. Dacă în ședință participă partea vătămată, partea civilă și partea civilmente responsabilă, cuvânt în dezbateri li se oferă și acestora.

În caz de admitere a cererii privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, sentința se adoptă în condițiile prevăzute de prezentul cod, cu derogările din prezentul articol.

În consecință, prin reducerea cu o pătrime a limitelor amenzii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, cadrul sancționator aplicabil este cuprins între 375 și 1.125 unități convenționale.

În caz de soluționare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispozițiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător. Partea introductivă a sentinței conține, pe lângă datele expuse la art.393, mențiunea despre judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform art. 61 Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv

prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal, dar și a sancțiunii normei penale speciale imperative, incriminate lui Șevcenco Dina *****, dar și ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului, care a comis infracțiunea ușoară, instanța consideră că aplicarea pedepsei sub formă de amendă, ar justifica scopul legii penale în acest caz, fiind una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită.

Totodată, această pedeapsă nu va genera sentimente de nedreptate, ci va constitui o garanție sau asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

Potrivit art. 397 alin. (3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și a celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă, hotărârea cu privire la corpurile delictelor.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

În acest caz: banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului; documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Potrivit prevederilor art. 158 alin.(1) din Codul de procedură penală, corpurile delictelor sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

În acest caz, se reține că, potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. CNA_AA 001160 din 17.03.2026 și ordonanței din 17.03.2026, a fost recunoscut și anexat la materialele cauzei penale în calitate de corp delict: 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 50 (cincizeci) EUR, cu seria și numărul ED3005355949, ridicată la 24.02.2026, din automobilul de serviciu de model „Skoda Kodiak” n/î MAI 9978, conform procesului verbal de cercetare la fața locului. Transmisă spre păstrare la Serviciul Fiscal de Stat, până la adoptarea unei hotărâri cu privire la corpurile delictelor. (f.d.30-33, 34 și verso, 36)

Totodată, potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr. CNA_AA 001160 din 17.03.2026 (f.d.30-33) a fost supusă examinării tehnice 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 50 (cincizeci) EUR, cu seria și numărul ED3005355949, care a fost ridicată prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.02.2026 - prin care s-a constatat că aceasta – corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice.

Potrivit art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. (2) Sânt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

Instanța reține că bancnota cu valoarea nominală de 50 (cincizeci) EUR, cu seria și numărul ED3005355949, nu reprezintă un bun rezultat din infracțiune, ci bunul utilizat de inculpată pentru săvârșirea infracțiunii de corupere activă, constituind obiectul material al acțiunilor infracționale. Prin urmare, acesteia îi sunt aplicabile prevederile art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal, potrivit cărora sunt supuse confiscării speciale bunurile, inclusiv valorile valutare, utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

În speță, bancnota menționată a fost oferită și transmisă de Șevcenco Dina ***** angajatului poliției, în scopul determinării acestuia să nu-și îndeplinească atribuțiile de serviciu și să nu documenteze contravenția constatată. Astfel, între utilizarea mijloacelor bănești și săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal există o legătură directă și nemijlocită.

Împrejurarea că angajatul poliției nu și-a însușit bancnota și a predat-o organului de urmărire penală nu modifică destinația infracțională conferită acesteia prin acțiunile inculpatei și nici nu înlătură aplicabilitatea confiscării speciale. Măsura nu are caracterul unei pedepse suplimentare, ci urmărește înlăturarea din patrimoniul persoanei condamnate a bunului utilizat la săvârșirea infracțiunii și împiedicarea restituirii acestuia persoanei care l-a destinat unui scop ilicit.

În consecință, instanța constată că sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. a) Cod penal pentru confiscarea specială a bancnotei cu valoarea nominală de 50 (cincizeci) EUR, cu seria și numărul ED3005355949, cu trecerea acesteia, în mod forțat și gratuit, în proprietatea statului.

Potrivit art. 395 alin.(1) lit.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 25.03.2026 față de Șevcenco Dina a fost aplicată măsura preventivă – obligarea de nepărsire a țării pe un termen de 60 de zile. (f.d.111, 112)

Având în vedere că măsura preventivă aplicată în cursul urmăririi penale a încetat prin expirarea termenului, iar prin prezenta sentință Șevcenco Dina ***** este recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni intenționate și condamnată la pedeapsă penală, instanța apreciază necesară asigurarea prezenței acesteia la dispoziția organelor judiciare și prevenirea unei eventuale eschivări de la executarea sentinței.

La alegerea măsurii preventive, instanța ține seama de natura și gravitatea concretă a infracțiunii, de pedeapsa stabilită, de situația personală și familială a inculpatei, precum și de conduita acesteia pe parcursul procesului penal. În acest context, aplicarea unei măsuri preventive privative de libertate ar fi disproporționată, însă neaplicarea niciunei măsuri nu ar oferi garanții suficiente pentru realizarea scopurilor procesului penal până la rămânerea definitivă a sentinței.

Instanța constată că obligarea de a nu părăsi țara reprezintă o măsură preventivă adecvată, necesară și proporțională, fiind cea mai puțin intruzivă dintre măsurile apte să asigure prezența inculpatei și punerea în executare a hotărârii judecătorești. Măsura are un caracter temporar, urmând să fie menținută numai până la rămânerea definitivă a sentinței, fără a-i

impune inculpatei restricții care să depășească scopul urmărit.

În consecință, instanța consideră necesară aplicarea față de Șevcenco Dina ***** a măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara – până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Analizând materialele cauzei penale, argumentele pronunțate în ședința de judecată de participanți, elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispozițiile art. 80/1 din Codul Penal, art. art. 364¹, 384-385, 389, 392-397 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

c o n d a m n ă :

Se recunoaște vinovată **Șevcenco Dina *******, născută la *****, IDNP *****, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și, în temeiul acestei norme, cu aplicarea art. 64 și art. 80¹ alin. (1) Cod penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul sumei de 30.000 (treizeci de mii) de lei..

Se explică lui Șevcenco Dina ***** , că în conformitate cu prevederile art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se explică lui Șevcenco Dina ***** , că în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se aplică față de Șevcenco Dina ***** , măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, care se va menține până prezenta sentință devine definitivă, apoi se revocă.

Corpul delict - o bancnotă cu valoarea nominală de 50 (cincizeci) EUR, seria și numărul ED3005355949, ridicată la 24 februarie 2026 din automobilul de serviciu de model «Skoda Kodiaq», cu numărul de înmatriculare MAI 9978, și transmisă spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat – se supune confiscării speciale, cu trecerea acesteia în proprietatea statului.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul central..

**Președintele ședinței
Judecător**

(semnătura)

Iana Talmaci

Copia corespunde originalului